

er vor Tillid og Styrke, vi ville ikke frygte" — og handler derefter! Dette er jo saa stærkt, som det kan være, og denne geistlige Mand, troer jeg, har mange Troesbrødre blandt vore Geistlige. Skulde de da med bløende Hjertes blive hjemme og ikke ønske at kunne komme med, naar det gjaldt Fædrelandets Sag? Jeg har anført dette, fordi jeg ved disse forskjelligge Udtalelser og Beretninger, som jeg har modtaget, har følt mig særdeles styrket i min Overbeviisning om, at jeg har seet Sagen fra den rette Side. Endnu skal jeg gjøre een Bemærkning ved dette Punkt. En Orden kan efter min Mening, efter min Følelse, tage sig meget smukt ud paa en Uniform, men jeg tilstaaer, at min Følelse bliver mangen Gang ikke behagelig berørt, naar jeg seer en Orden paa en Præsteskole. Jeg vil nu kun sige, at dersom der bliver Tale om, at der skal uddeles Medailler til dem, der have deeltaget i den sidste Krig, hvad der uddrager mig ikke allerede er steet, og flere Præster da gik med denne Medaille paa deres Kjoler, hvilket vilde vise, at ogsaa de havde deeltaget i Kampen for Fædrelandet, da det kneb, saa vilde dette vist høilig bidrage til at styrke Befolkningen i dens Tillid og Kjærlighed til disse geistlige Mænd. Det skulde derfor glæde mig, dersom man kunde virke hen til, at dette Privilegium ogsaa i vort Fædreland faldt bort, saa at, hvis Vor Herre atter skulde stille os i den store Fare og Nød, at vi skulde kæmpe paany, de geistlige Mænd da ogsaa paa deres Bryst maatte kunne bære et Tegn overfor Menigheden paa, at de havde deeltaget i Kampen og vovet Liv og Blod saa godt som Andre. Jeg haaber altsaa, at det ærede Thing ikke vil vedtage det Forslag, jeg her har omtalt.

Hvad Forslaget under Nr. 84 angaaer, som er stillet til § 60, og som har til Hensigt, at 3die Stykke skal gaae ud, da skal jeg slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (Mimestad) har udtalt mod dette sidste Stykke af § 60. Det indeholder efter min fulbeste Overbeviisning en Tilfidsættelse af Hærlovens Bestemmelser. Der er ved Hærloven indrømmet dem, der ere fødte inden 1845, Ret til at stille for sig og til at bytte Nummer indtil Udgangen af 1869,

og det vilde da være ganske besynderligt, om man her i denne Lov skulde for en stor Deel betage dem den Ret, som Hærloven har givet dem. Jeg kan derfor ikke troe, at det ærede Thing vil stemme imod Forslaget om, at dette Stykke gaaer ud. — Jeg kommer nu til det Forslag, som er stillet til § 47 under Nr. 65, og som staaer i en vis Forbindelse med Forslaget under Nr. 86 til § 64. § 47 i Udkastet siger, at der ikke kan affordres Noget, der henhører til Hærens eller Søværnets Linie eller til det befarnede Mandstab, Tjeneste i Rjøbstædernes Borgervæbninger eller Politicorps, og Endringsforslaget dertil gaaer ud paa, at der heller ikke skulde kunne affordres dem en saadan Tjeneste, saalænge de henhøre til Forstærkningen. Det forekommer mig, at det er en ligefrem Retfærdigheds-handling at fritage dem for overhovedet at gjøre Tjeneste i Borgervæbningen, saalænge de staae i Linien eller Forstærkningen. De maae gjøre denne Tjeneste i Borgervæbningen, forsaavidt de ere i en Rjøbstad, medens de, der ere paa Landet, hvor der ingen Borgervæbning er, selvfølgelig ere frie derfor, og dog ere hine, saalænge de staae i Forstærkningen, underkastede de selvsamme Lovbestemmelser som enhver anden Forstærkningsmand. Udkastet vil altsaa paa en Maade affordre dem dobbelt Tjeneste i den Tid, de ere i Forstærkningen. Jeg kan heller ikke indrømme, at Vedtagelsen af dette Forslag skulde være det Samme som at ophæve Borgervæbningen, thi Borgervæbningen i de Rjøbstæder, her er Tale om, nemlig i dem, der ikke ere faste Pladser, er jo allerede nu ligefrem ombannet til et blot Politicorps, og disse Rjøbstæder ere virkelig ikke saa store eller ubstatte for saa store Tumulter, at jo et Politicorps, bestaaende af dem, der ikke staae i Linien eller Forstærkningen, vil kunne udrette, hvad der tilsigtes med et saadant Corps. Jeg vil endogsaa sige, at overfor Ungdommen, der nærmest maa antages at kunne gjøre sig skyldig i en eller anden Tumult, ere nogle ældre Mænd stillede med langt større Anseelse og ville have langt større Indflydelse end de Yngre. De ville ved deres blotte Nærværelse i de fleste Tilfælde bevirke, at Uordenen ophører, og have langt større Autoritet overfor Uroffisterne. Des-